

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: کلاوس واگنر
فرستنده: عثمان حیدری
۰۹ سپتمبر ۲۰۲۰

در انتظار میلیارد های بیشتر!

تناقضات به سختی می‌توانند بارزتر از این باشند. در حالی که بیش از ۱۸۰,۰۰۰ نفر در ایالات متحده آمریکا به دلیل کووید-۱۹ جان خود را از دست داده اند، بیش از ۵۰ میلیون درخواست اولیه برای مزایای بیکاری داده شده است، صدها هزار مغازه کوچک برای همیشه بسته شده اند، خیابان‌های کلان‌شهرهای بزرگ با فروشگاه‌های بسته و تخته‌کوبی شده مانند شهر ارواح از بین رفته اند، میلیارد‌های آمریکایی رکورد ثروت را یکی پس از دیگری جشن می‌گیرند.

نخبگان مالی جهانی دوره توسعه سیاست‌های پولی را تأیید می‌کنند

مصنوعی بودن دیجیتالی کنفرانس ویدیویی، که در آن جلسه سنتی بانکداران مرکزی و سیاستمداران مالی در سال جاری در «جکسون هول» (Jackson Hole)، وایومینگ برگزار شد، تنها به دلیل همه‌گیری کووید-۱۹ نبود. به طور کلی، یک فرد ناظر نمی‌تواند از این احساس جلوگیری کند که: واقعیت در اینجا حضور ندارد!

«جکسون هول» تنها نهادی نیست که در حال حاضر این‌گونه به سر می‌برد. مراسم انتخاباتی مجازی دمکرات‌ها و جمهوری‌خواهان ایالات متحده نیز همین برداشت را منتقل می‌کند. سیاست‌فروشان امپراتوری ایالات متحده در حال حاضر در دنیای دیگری زندگی می‌کنند.

تناقضات به سختی می‌توانند بارزتر از این باشند. در حالی‌که بیش از ۱۸۰,۰۰۰ نفر در ایالات متحده آمریکا به دلیل کووید-۱۹ جان خود را از دست داده‌اند، بیش از ۵۰ میلیون درخواست اولیه برای مزایای بیکاری داده شده است، صدها هزار مغازه کوچک برای همیشه بسته شده‌اند، خیابان‌های کلان‌شهرهای بزرگ با فروشگاه‌های بسته و تخته‌کوبی شده مانند شهر ارواح از بین رفته‌اند، میلیاردرهای آمریکایی رکورد ثروت را یکی پس از دیگری جشن می‌گیرند.

جف بزوس «Jeff Bezos» (آمازون) به تنهایی، اکنون ثروتمندترین فرد جهان با ۲۰۰ میلیارد دلار، از اواسط مارچ سال ۲۰۲۰، ۸۰ میلیارد دلار ثروتمندتر شده است. میلیاردرهای آمریکایی، یعنی ۰,۰۰۰۱۹ درصد جمعیت، به لطف کار مفید‌کنگره و بانک مرکزی آمریکا در مدت مشابه (از ۶ اگست ۲۰۲۰) ۶۸۵ میلیارد دلار ثروتمندتر شده‌اند. این نابرابری چشمگیر در توسعه جمعیتی ایالات متحده، و در شکاف رو به ژرفش هر روزه، که در آن ده‌ها میلیون نفر دیگر نمی‌توانند وام‌های خود را پرداخت کنند، دیگر قادر به پرداخت اجاره‌های خود نیستند و تقریباً ۳۰ میلیون نفر به طور مستقیم تهدید به اخراج از خانه‌های خود یا سلب مالکیت می‌شوند، تقریباً هیچ نقشی در دو سخنرانی رئیس فدرال رزرو «Jerome Powell» بازی نکرد. در عوض، پیرامون موفقیت‌های بانک مرکزی در سال‌های اخیر در عرصه اهداف تورم و سیاست‌های اشتغال بسیار شنیده شده است. پاول گفت: «از آنجا که تورم در سال‌های اخیر زیر هدف تعیین شده دو درصد باقی مانده است، اکنون یک رویکرد انعطاف‌پذیر سیاست پولی برای دستیابی به این هدف دنبال می‌شود که با فرمول‌های ریاضی محدود نمی‌شود. چنین فرمول‌های رمزآمیزی را می‌توان با اطمینان به عنوان مجوز خود برای چاپ پول بدون محدودیت بیشتر دانست.» میلیاردها میلیارد دلار «چاپ» و وعده داده شده است. افراد فوق ثروتمند همچنان به سرعت ثروتمندتر خواهند شد.

البته، تعهد انتزاعی به هدف اشتغال کامل نیز وجود داشت. اما کاملاً مشخص نیست که چگونه باید به این مهم دست یافت. فدرال رزرو ایالات متحده اصل «خصوصی قبل از دولتی» را از همان ابتداء عملی کرد. در سال ۱۹۱۳ سرمایه مالی متمرکز در بانک‌های بزرگ ایالات متحده توانست کنترل سیاست پولی ایالت را به دست آورد و بانک مرکزی خصوصی خود را تأسیس کند. مدل آمریکا تا حدودی به عنوان یک استاندارد بین‌المللی شناخته شد. بانک‌های مرکزی از تصمیم اراده دمکراتیک طفره رفته‌اند و به عنوان نهاد اجرائی سرمایه مالی ملی مربوطه – یا در مورد بانک مرکزی اروپایی (EZB) سرمایه مالی اروپایی، عمل می‌کنند. از آن زمان به بعد، منافع قدرتمندترین بخش‌های سرمایه مالی در تصمیم‌گیری پیرامون تورم عرضه پول یا افزایش و کاهش نرخ بهره، خرید اوراق بهادار دولتی یا خصوصی در اولویت قرار گرفته است. و تصمیمات بانک فدرال و سایر بانک‌های اصلی مرکزی، EZB، بانک انگلیس، بانک جاپان و بانک ملی سوئیس نیز دقیقاً به همین‌گونه است.

از سوی دیگر، بودجه‌های دولت بیش از حد بدهکار نئولیبرال فضای کمی برای یک سیاست اقتصادی واقعی، برای سرمایه‌گذاری‌های ساختاری در آینده، آن‌گونه که در مرحله New Deal و همکاری برتون وودز از دهه ۱۹۳۰ تا ۱۹۶۰ ممکن بود، باقی می‌گذارد.

New Deal یک برنامه نوسازی زیرساختی مانند طرح چینی «یک کمربند یک راه» امروزی در مقیاس وسیع بود. برای چنین پروژه‌هایی در عصر کنونی ارزش سهام شرکت‌ها و تثبیت سود کوتاه‌مدت، نه اراده‌ای وجود دارد و نه

قدرت سیاسی. مهم نیست که چه کسی در حال حاضر در کاخ سفید یا روی صندلی اجرایی بانک مرکزی ایالات متحده نشسته است. تنها چیزی که باقی مانده تورم بی‌رویه مبنای ارزی است. حال با هر پی‌آمدی که متصور شویم. این مشکل واقعی «جکسون هول» است.

منبع: عصر ما
تارنگاشت عدالت